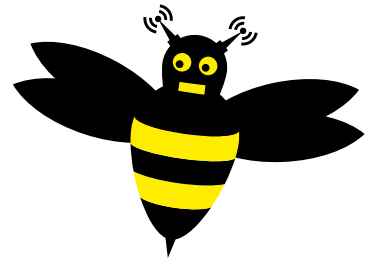

Ja arriba la Festa Major de Blanes i cal que encarem el debat pendent sobre quin model de festa volem per al nostre poble. Un debat que hauria de versar sobre el paper del teixit associatiu local, el model econòmic, la participació ciutadana i la cohesió social a la nostra vila. Parlar de la Festa Major a Blanes és també parlar de focs artificials, de fira, d'espais i de violències masclistes. A Blanes ens cal un debat sobre la Festa Major clar, honest i sobretot obert a la ciutadania. De fet, a Blanes ens en calen molts, de debats, en molts àmbits. Aquesta és una assignatura pendent, una situació que s'ha perpetuat al llarg de les successives legislatures i d'equips de govern municipals de tots colors. Cal abordar aquest debat sense complexes i sense limitacions. La Festa Major, en un municipi turístic com el nostre, pren unes connotacions especials que cal tenir en compte. És cert, els focs porten gent, molta gent. Però la Festa Major és molt més que això. Per exemple, és inevitable parlar del model d'oci, de la festa jove i de l'espai que històricament havia representat Sa Costa Barrakes i que ara podem trobar en l'Ensorra't. Un projecte fruit del treball d'una sèrie de joves i d'entitats per dotar la Festa Major d'un espai d'oci jove, musical i alternatiu, una reivindicació del jovent de la nostra vila. Durant uns anys Barrakes va esdevenir un model compartit de festa jove entre entitats i institucions, i dotava a les entitats que hi participaven de cert marge de maniobra. Malauradament, una progressiva i creixent intervenció institucional en aquest espai va limitar la sobirania dels col·lectius que hi participaven. Ara el jovent del Blanes s'ha organitzat amb l'Ensorra't, un nou espai obert a tothom i que neix de nou de la voluntat dels joves de no perdre aquests espais d'oci tant necessaris en l'àmbit d'una festa com és la Festa Major.

La Festa Major és un espai que també ha de vetllar pels veïns i veïnes. Si bé és cert, i així cal reconèixer-ho, que els darrers anys s'ha diversificat el ventall d'activitats que s'hi desenvolupen, ens cal encarar un debat participatiu per definir un model clar de Festa Major, en el qual les entitats i la ciutadania hi juguin un paper central, en el que el carrer sigui l'expressió de la personalitat de la nostra vila, i en el que tothom en sigui partícip. Cal que ens plantegem si potser hem tendit a una excessiva centralització de la Festa Major en determinats espais al centre de la vila. I, sobretot, si potser estem perdent l'oportunitat de cohesionar la vila, el territori i la ciutadania a través de la festa. Finalment, tot i que celebrem que enguany s'hagi treballat en la proposta de protocol contra les violències masclistes, recordem que és entre totes i tots que hem de vetllar perquè els espais d'oci siguin espais lliures d'assetjament i d'agressions. Perquè aquesta és la festa de tothom, on tothom hi té cabuda. I l'hem de construir entre totes i tots. ●

ENSORRA'T

BUTLLETÍ CUP BLANES NOVA ETAPA JULIOL 2018 NÚM. 3

EN PROFUNDITAT CUP BLANES

Hem guanyat la batalla, entre totes guanyarem la guerra

La història d'aquesta petita victòria va començar quan a les dones que integren l'Assemblea Antipatriarcal Sa Pedra Foguera els va semblar que a la Festa Major de la seva vila hi mancava quelcom molt important: un protocol contra les agressions masclistes. No se'ls va pas acudir reunides fent ganxet, no, se'ls va acudir reunides planificant com lluitar contra l'heteropatriarcat, amb una mà de casos d'agressions silenciades sobre la taula i amb lamentables exemples de la urgent necessitat d'un protocol davant els ulls.

Després d'un parell de reunions, investigació i molta feina, van parir la seva proposta i, il·lusionades, la van enviar a la comissió encarregada de l'espai que aquest Ajuntament ha deixat a la joventut des que es van tancar les enyorades barraques. No van rebre resposta. Però en fi, les petites derrotes no ens poden aturar sinó fer-nos més imaginatives. Així que es van dedicar a fer una pancarta i a imprimir adhesius amb el missatge "No és No". També volien llegir un manifest a l'escenari abans de començar el primer concert i, després d'infinites trucades i negociacions, els ho van deixar fer. És clar, mentre llegien rebien els xiulets, no precisament de suport, d'alguns energúmens del públic, i la pancarta, que van aconseguir penjar al peu de l'escenari, va desaparèixer la primera nit. Però els adhesius se'ls hi van acabar i cada nit més dones els hi en demanaven més.

En vistes de l'èxit, un any després van tornar a enviar la proposta de protocol a la comissió organitzadora de l'EnSORRA't. Us ho imagineu? Exacte, no

LA IMATGE EN EL PUNT DE MIRAR

“A instàncies de la CUP es va proposar la creació d'un protocol contra les agressions sexistes a la Festa Major de Blanes

van rebre resposta. Però ja se sap que cal molt més que això per enfonsar els ànims d'un grup de dones decidides, de manera que es van posar a fer feina per repetir els passos de l'estiu anterior. La sorpresa va ser quan, el primer dia de

UN PEU A LES INSTITUCIONS

L'abstenció a Torra: el sí a obeir el mandat del primer d'octubre

El passat 21 de desembre es van celebrar unes eleccions autonòmiques imposades per l'aplicació del cop d'estat del 155 en una situació d'excepcionalitat, amb càrrecs i candidats a l'exili i a la presó. La majoria parlamentària la van obtenir les forces independentistes i, en aquest escenari, per a la CUP, l'únic candidat possible a la presidència era Carles Puigdemont, el president legítim destituït pel cop d'estat. Així es va

manifestar des del primer dia i ens hem mantingut fermes amb aquesta decisió. La CUP garantia el vot afirmatiu a la investidura de Puigdemont per mantenir l'embat amb l'estat espanyol i obeir el mandat popular i democràtic. Malgrat tot, el binomi ERC-JxCat, va descartar Puigdemont. En aquest escenari, la CUP va decidir no donar suport als altres candidats i abstenir-se en els successius debats d'investidura. ●

FOTO: ANTHONY DELANOIX

concerts, a la barra de l'Ensorra't hi havia una pancarta que deia "No és No" i fins i tot s'havien gravat els gots reutilitzables. Sa Pedra Foguera es va espolsar l'ego ferit de les espatlles i va entonar allò del "menos da una piedra".

Mesos més tard, a instàncies de la CUP i amb el suport d'altres partits, es va presentar al Ple de l'Ajuntament de Blanes una moció que venia de la Diputació i que proposava la creació d'un protocol contra les agressions sexistes a la Festa Major de Blanes, l'Ensorra't, zones d'oci i grans esdeveniments festius de la ciutat. Tot i que es va aprovar per unanimitat, sabem que les mocions tendeixen a cau-

re en sac foradat, de manera que el perill de passar un any més sense protocol seguia existint. Afortunadament, Blanes compta amb una tècnica d'igualtat dedicada i conscienciada que es va posar les piles i que, després de diverses reunions amb les forces de seguretat de la vila i algunes entitats (entre les quals Sa Pedra Foguera), va poder presentar una proposta. Com no podia ser d'una altra manera, el mes passat el Ple va aprovar el document per unanimitat. No és un protocol ideal, però és un protocol realista i aplicable que —si compta amb el suport econòmic que la CUP intenta que es faci efectiu ens els propers pressupostos municipals— podrà contribuir a què, de manera oficial, a les festes del nostre poble les agressions sexistes i l'assetjament sexual no hi tinguin cabuda.

Sí, sentim que hem guanyat una petita batalla, i n'estem orgulloses, però no podem ni volem oblidar que seguim en guerra contra l'heteropatriarcat, i que per vèncer de veritat caldrà més suport en termes de personal i de dotació econòmica a les àrees d'igualtat dels Ajuntaments, caldrà més formació a les escoles i als instituts, més persones disposades a entregar el seu temps lliure a la causa feminista, més aliats i, en definitiva, més intolerància cap als comentaris sobre el nostre aspecte físic, cap als tocaments no desitjats, cap als acudits masclistes i homòfobs, i cap a tot allò que anomenem micromasclismes i que no són més que la base ferma que sosté un sistema opressor que ens menysté, ens denigra, ens viola i ens assassina. ●

Els canvis en la governabilitat del poble han deixat també la seva petja en l'àmbit econòmic i, per primera vegada, ens trobem que els pressupostos arriben, de moment, sis mesos tard. La manca de suports de l'equip de govern ha fet que es presentin i retirin dues vegades. Enguany, el pressupost ronda els 53M€, uns diners marcats per un increment del 33% en acció social i per la inversió de 3'74M€ en la necessària renovació i modernització de l'enllumenat públic. Una de les ombres més importants d'aquests pressupostos és el deute de 16M€ de la Ciutat Esportiva que la Generalitat, de manera fraudulenta, vol que assumim els blanenques i les blanenques.

JOAN ROTA CUP BLANES
Pressupost: tard i escàs de suport

MOLTS PEUS AL CARRER

Un primer de maig passat per aigua

MARCOS CAUREL **ENS LA SELVA**

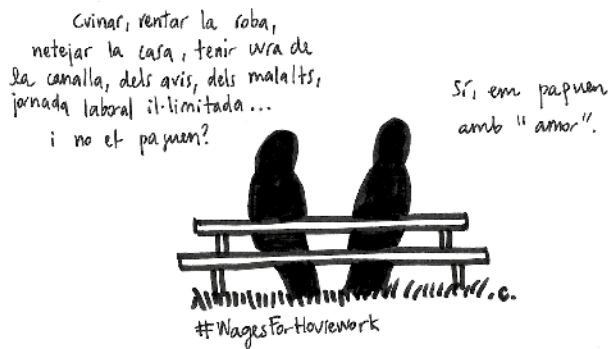
Aquest primer de maig amenaçava pluja i ens feia patir l'assistència, però no imaginàvem que el mal ens vindria per una altra banda. Des de fa quatre anys, el Maig Obrer i Anticapitalista, format per diverses organitzacions polítiques, sindicals i socials, culmina les diferents jornades formatives amb la manifestació que recorre els carrers de Blanes. Només per aquesta acumulació de sigles, ja gairebé es podria assegurar

l'èxit de la manifestació, però això no passa, perquè la crisi social i econòmica que patim, l'explotació, la discriminació i l'assetjament per sexe o raça, l'arrabassament de la llar, la feina, la salut, l'educació o la jubilació no són prou per a què les entitats s'impliquin en visualitzar el discurs de classe. Segur que l'any que ve anirà millor (és any d'eleccions). No defallim, tenim els exemples del 3 d'octubre i el 8 de març! ●

Llegint Federici: crítiques feministes al marxisme

"Però nosaltres mai no ens hem pertangut a nosaltres mateixes, sempre hem pertangut al capital, cada moment de les nostres vides, i és hora de fer que el capital en pagui cada moment. En termes de classe, això és demanar un salari per cada moment que vivim al servei del capital". Amb aquesta contundència i aquesta clarividència. Silvia Federici.

Als anys 70 la campanya "Wages for Housework" (Salaris per al Treball Domèstic) posava el focus en la reivindicació que els empresaris paguessin els diners que s'estalviaven a costa del treball gratuït de les dones. I alhora volia mostrar que el treball domèstic no és el nostre destí biològic i que el model de família occidental no és una estructura precapitalista sinó una construcció força recent, "una creació del capital per al capital".

I què és el treball domèstic? Doncs, per a Federici, "és molt més que netejar la casa: és atendre els assalariats; cobrir-ne les necessitats físiques, emocionals, sexuals; fer que estiguin a punt per treballar un dia darrere l'altre". I educar la canalla és modelar els infants per tal que aquests encaixin al sistema. El miratge és creure que treballem només durant les hores que configuren la nostra jornada laboral i el miracle és que no en veiem la seva veritable durada: "menjar ràpid, sexe ràpid, pel·lícules, tot això sembla lleure, temps lliure, una tria individual".

Llegir Federici. Per què Marx feu una anàlisi indispensable per entendre el funcionament del sistema capitalista, però oblidà les dones i per això cal repensar-lo des del feminisme. I sí, espanta pensar que potser, com diu Federici, cada moment de la nostra vida ha servit per a l'acumulació de capital. Però és després de l'espant que comença la lluita. ●

Federici, Silvia. *El patriarcat del salari*. Manresa: Tigre de paper, 2018.

APUNT INTERNACIONALISTA

Què passa a Nicaragua?
"Primavera democràtica" o "cop suau" carregat de violència?

LA BULLANCA RECOMANA

V (Pupil·les, 2018)

SOPA DE LLETRES

G	T	F	O	Q	S	R	A	N	M	T	H	O	M
Y	O	U	G	I	N	E	S	T	A	D	O	R	U
N	E	L	V	J	A	L	U	R	R	E	N	T	I
I	K	A	U	P	Z	Y	X	O	Ç	A	F	Y	R
P	D	H	I	X	I	S	E	K	A	H	L	O	A
B	U	X	E	D	E	F	D	S	L	I	W	U	S
I	R	O	C	A	T	M	U	S	O	A	T	S	E
C	U	P	H	I	B	O	B	E	U	H	C	A	M
O	S	S	E	T	Y	N	O	U	W	A	X	F	U
Ç	A	R	K	U	E	T	V	I	R	O	E	Z	F
O	Z	P	A	R	K	S	O	Z	A	G	H	A	L
L	E	U	H	I	F	E	D	E	R	I	C	I	O
A	T	R	O	M	A	N	O	J	U	Z	A	X	L
W	I	Z	E	R	B	Y	T	Q	C	O	P	M	E

Us proposem cercar els cognoms de 10 dones que ens inspiren:

- Angela **Davis**
- Silvia **Federici**
- Marina **Ginestà**
- Frida **Kahlo**
- Rosa **Luxemburg**
- Maria Mercè **Marçal**
- Federica **Montseny**
- Rosa **Parks**
- Leonela **Relys**
- Malala **Yousafzai**

